

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2018/1541

ze dne 2. října 2018,

**kterým se mění nařízení (EU) č. 904/2010 a (EU) 2017/2454, pokud jde o opatření k posílení
správní spolupráce v oblasti daně z přidané hodnoty**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Současný systém zdanění obchodu mezi členskými státy vychází z přechodného režimu zavedeného v roce 1993, který se v souvislosti s velmi složitým systémem daně z přidané hodnoty (DPH) stal zastaralým a náchylným k podvodům. V říjnu roku 2017 Komise předložila legislativní návrh, který stanoví zásady konečného systému DPH pro přeshraniční obchod mezi podniky mezi členskými státy, jenž by byl založen na zdanění přeshraničních dodání zboží a poskytnutí služeb v členském státě určení. Jelikož by úplné zavedení konečného systému DPH pro obchod uvnitř Unie mohlo trvat několik let, je pro účely boje proti přeshraničním podvodům v oblasti DPH účinnějším a rychlejším způsobem nezbytné přijmout krátkodobá opatření. Zlepšení a zjednodušení nástrojů správní spolupráce, zejména Eurofiscu, má rovněž značný význam v boji proti podvodům v oblasti DPH obecně a pro posílení důvěry mezi daňovými orgány před zavedením konečného systému DPH.
- (2) Provádění správních šetření je k potírání podvodů v oblasti DPH často nezbytné, zejména pokud není osoba povinná k dani usazena v členských státech, kde je daň splatná. Aby se zajistilo řádné vymáhání DPH a aby se zamezilo zdvojování práce a administrativní zátěži pro daňové orgány a podniky, domnívají-li se alespoň dva členské státy, že je nezbytné provést správní šetření částek přiznaných osobou povinnou k dani, která není na jejich území usazena, avšak je zde povinná k dani, měl by členský stát, v němž je osoba povinná k dani usazena, provést šetření, pokud není schopen poskytnout požadované informace. Dožadující členské státy by měly být připraveny napomáhat členskému státu usazení tím, že se budou šetření aktivně účastnit. Jelikož úředníci dožadujících členských států mohou znát lépe skutečnosti a okolnosti daného případu a pokud dožádaný členský stát nepožádal o úředníky z dožadujících členských států, měli by mít úředníci z dožadujících členských států možnost být přítomni při správních šetření, jsou-li pro jejich přítomnost splněny podmínky stanovené

⁽¹⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 3. července 2018 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).⁽²⁾ Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 23. května 2018 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

vnitrostátním právem dožádaného členského státu. V takovém případě by úředníci dožadujících členských států měli mít přístup do těchto prostor a k týmž dokumentům jako úředníci dožádaného členského státu, kteří jim tento přístup zprostředkují. Pokud právní předpisy dožádaného členského státu stanoví pro umožnění této přítomnosti určité podmínky, mělo by se předpokládat, že dožádaný členský stát přijme nezbytná opatření pro splnění těchto podmínek. Úředníci z dožadujících členských států by v každém případě měli mít možnost, považují-li to za nezbytné, být přítomni šetření v dožádaném členském státě pro účely konzultace s úředníky tohoto státu, které o tom předem informují. Účelem takových konzultací by mohlo být vyměnit si názory a informace ohledně vývoje šetření a navrhnout a projednat případná opatření.

- (3) Předávání informací bez předchozí žádosti příslušným orgánům jiných členských států v souladu s nařízením Rady (EU) č. 904/2010 ⁽¹⁾ by mělo být co nejjednodušší a neúčinnější. Je proto nezbytné umožnit příslušným orgánům předávat informace jinými způsoby než prostřednictvím vzorových formulářů, považují-li jiné bezpečné způsoby za vhodnější a souhlasí-li s jejich používáním, nebo byly-li informace obdrženy ze třetí země.
- (4) Osvobození dovozu zboží od DPH stanovené v čl. 143 odst. 2 směrnice Rady 2006/112/ES ⁽²⁾ („celní režimy 42 a 63“) je často zneužíváno a zboží je přesměrováváno na černý trh, aniž by byla DPH odvedena. Je proto nezbytné, aby měli celní úředníci při kontrole toho, zda byly splněny požadavky na přiznání osvobození, přístup do rejstříku identifikačních čísel pro účely DPH a k souhrnným hlášením. Informace shromážděné celními orgány v rámci tohoto režimu by rovněž měly být zpřístupněny příslušným orgánům členského státu, v němž by se mělo uskutečnit následné pořízení zboží uvnitř Společenství.
- (5) Za účelem boje proti podvodům vyplývajícím z dvojího režimu DPH u osobních automobilů by měli mít kontaktní úředníci Eurofiscu automatizovaným způsobem přístup k údajům o registraci vozidel. Umožnil by jim rychle zjišťovat, kdo a kde se dopustil podvodných plnění. Tento přístup by měl být zajištěn prostřednictvím softwarové aplikace Evropský informační systém vozidel a řidičských oprávnění (EUCARIS), jejíž používání pro údaje o registraci vozidel je pro členské státy podle rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ⁽³⁾ a 2008/616/SVV ⁽⁴⁾ povinné.
- (6) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení ustanovení týkajících se automatizovaného přístupu k informacím shromážděným celními orgány a k údajům o registraci vozidel by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁵⁾.
- (7) Za účelem zajištění účinné a účelné kontroly DPH u přeshraničních plnění stanoví nařízení (EU) č. 904/2010 přítomnost úředníků v prostorách správních orgánů a jejich účast na správních šetřeních v jiných členských státech. V zájmu posílení způsobilosti daňových orgánů kontrolovat přeshraniční dodání zboží nebo poskytnutí služeb by měla být správní šetření prováděna společně, což úředníkům ze dvou nebo více členských států umožní vytvořit jeden tým a společně prováděného správního šetření se aktivně účastnit.
- (8) Aby bylo možné bojovat proti nejzávažnějším přeshraničním podvodům, je nezbytné vyjasnit a posílit správu, úkoly a fungování Eurofiscu. Kontaktní úředníci Eurofiscu by měli mít rychlý přístup ke všem nezbytným informacím, měli by si je vyměňovat, zpracovávat a analyzovat a měli by koordinovat veškerá následná opatření. Tato koordinace nicméně nezahrnuje právo zúčastněného členského státu požadovat jakákoli konkrétní opatření v rámci šetření. Je rovněž nezbytné posílit boj proti podvodům v oblasti DPH na úrovni Unie, zejména umožněním toho, aby koordinátoři pracovní oblasti Eurofiscu dostávali cílené informace od Agentury Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europolu) a Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAFu). Koordinátoři pracovní oblasti Eurofiscu by proto měli mít možnost zasílat Europolu a OLAFu tolik informací, kolik je nezbytné k tomu, aby od nich dostávali údaje a zpravodajské informace, které mají Europol a OLAF v držení.
- (9) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení ustanovení týkajících se Eurofiscu by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2008/616/SVV ze dne 23. června 2008 o provádění rozhodnutí 2008/615/SVV o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 12).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (10) Způsob předávání žádostí o vrácení DPH podle článku 5 směrnice Rady 2008/9/ES ⁽¹⁾ umožňuje snížit administrativní zátěž příslušných orgánů při vymáhání neuhrazených daňových pohledávek v členském státě usazení.
- (11) Členské státy rovněž mohou OLAFu sdělovat relevantní informace, pokud to uznají za vhodné. To by OLAFu umožnilo splnit jeho mandát k provádění správních šetření podvodů, korupce a jiných protiprávních činů ohrožujících finanční zájmy Unie a poskytovat členským státům pomoc za účelem koordinace jejich opatření na ochranu finančních zájmů Unie proti podvodům.
- (12) Komise může mít přístup k informacím, které byly sděleny nebo shromážděny podle nařízení (EU) č. 904/2010, pouze pokud je to nezbytné pro péči o elektronické systémy, které jsou pro účely tohoto nařízení provozovány Komisí a využívány členskými státy, a pro jejich údržbu a rozvoj.
- (13) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽²⁾ se vztahuje na zpracovávání osobních údajů pro účely nařízení (EU) č. 904/2010. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 45/2001 ⁽³⁾ se vztahuje na zpracovávání osobních údajů orgány a institucemi Unie pro účely uvedeného nařízení. Boj proti podvodům v oblasti DPH se pokládá za důležitý cíl obecného veřejného zájmu Unie i jejích členských států. Pro účely dosažení cílů nařízení (EU) č. 904/2010, zejména cíle zajistit spolupráci a vzájemnou výměnu informací, které pomáhají správně vyměřit DPH, kontrolovat správné uplatňování DPH, zejména u plnění uvnitř Společenství, a bojovat proti podvodům v oblasti DPH, je namístě stanovit konkrétní a limitovaná omezení některých práv a povinností stanovených nařízením (EU) 2016/679.
- (14) Konkrétně by plné uplatňování práv a povinností podle nařízení (EU) 2016/679 vážně narušilo účinnost boje proti podvodům v oblasti DPH, jelikož by to subjektům údajů umožňovalo zejména bránit probíhajícímu šetření a profilování. To by ohrozilo úřední nebo právní šetření, analýzy, vyšetřování nebo postupy prováděné v souladu s nařízením (EU) č. 904/2010. Znemožňovalo by to také správní spolupráci mezi příslušnými orgány, která představuje jeden z hlavních nástrojů pro účely boje proti podvodům v oblasti DPH. V důsledku toho by měla být stanovena omezení, pokud jde o právo na transparentní informace, právo obdržet informace, pokud jsou osobní údaje získávány od subjektu údajů, právo obdržet informace v případě, že osobní údaje nebyly získány od subjektu údajů, právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům, právo na výmaz, právo vznést námitku proti zpracování osobních údajů a právo týkající se automatického individuálního rozhodování, včetně profilování. Výkon těchto práv by měl být omezen, jen je-li to nezbytné k tomu, aby nedošlo k ohrožení cílů stanovených v článku 1 nařízení (EU) č. 904/2010. Toto omezení by se mělo uplatňovat pouze v souvislosti s některými kategoriemi údajů uvedenými v člácích 1, 14 a 17 uvedeného nařízení, je-li to nezbytné nutné pro zajištění dodržování právních předpisů v oblasti DPH a příslušných ustanovení tohoto nařízení.
- (15) Jelikož cíle předcházení únikům a podvodům v oblasti DPH a jejich vyšetřování a odhalování nelze dosáhnout jinými méně omezujícími a stejně účinnými prostředky, jsou tato omezení pro dosažení uvedeného konkrétního cíle nezbytně nutná. Jsou také přiměřená vzhledem ke ztrátě příjmů Unie a jejích členských států a k zásadnímu významu, který má zpřístupňování dostupných informací z hlediska účinného boje proti podvodům. Zpracovávání a uchovávání informací shromažďovaných a vyměňovaných podle tohoto nařízení je možné pouze pro účely cílů boje proti podvodům v oblasti DPH. Informace shromažďované a uchovávané podle tohoto nařízení se netýkají citlivých osobních údajů. Nesmějí být dále zpracovávány způsobem, který je neslučitelný s výše uvedenými účely, což zahrnuje zákaz jejich zpracování pro komerční účely. Pokud jde o záruky proti zneužití údajů nebo protiprávnímu přístupu k nim či jejich protiprávnímu předání, nařízení (EU) č. 904/2010 již stanoví podrobné podmínky přístupu příslušných vnitrostátních orgánů k údajům a jejich následného použití za účelem dosažení obecného cíle uvedeného nařízení. Délka doby uchovávání údajů by se měla omezit na to, co je nezbytné pro účely dosažení stanovených cílů.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě (Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 23).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (16) Jelikož nařízení Rady (EU) 2017/2454 ⁽¹⁾ rovněž změnilo s použitelností od 1. ledna 2021 článek 17 nařízení (EU) č. 904/2010, je nutné nařízení (EU) 2017/2454 pozměnit tak, aby byly aktualizovány odkazy na uvedený článek. Jelikož nařízení Rady (EU) 2017/2454 rovněž změnilo s použitelností od 1. ledna 2021 přílohu I nařízení (EU) č. 904/2010, je nutné nařízení (EU) 2017/2454 pozměnit, neboť příloha I již není zapotřebí, a měla by tudíž být zrušena.
- (17) Jelikož bude provádění ustanovení o automatizovaném přístupu k informacím shromážděným celními orgány a údajům o registraci vozidel vyžadovat nová technologická řešení, je nezbytné jejich použitelnost odložit, aby mohly členské státy i Komise tato řešení uskutečnit.
- (18) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zlepšit nástroje spolupráce mezi členskými státy a potírat přeshraniční podvody v oblasti DPH, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (19) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 a předložil formální připomínky dne 21. března 2018.
- (20) Nařízení (EU) č. 904/2010 a nařízení (EU) 2017/2454 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (EU) č. 904/2010

Nařízení (EU) č. 904/2010 se mění takto:

1) Článek 7 se mění takto:

a) odstavec 3 se zrušuje;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Žádost podle odstavce 1 může obsahovat odůvodněnou žádost o konkrétní správní šetření. Dožádaný orgán v případě potřeby provede správní šetření v konzultaci s dožadujícím orgánem. Jestliže se dožádaný orgán domnívá, že žádné správní šetření není nutné, sdělí okamžitě dožadujícímu orgánu příslušné důvody.

Bez ohledu na první pododstavec lze šetření částek, jež osoba povinná k dani usazená v členském státě dožádaného orgánu priznala nebo měla priznat v souvislosti s dodáním zboží či poskytnutím služby, které uskutečnila a které je zdanitelné v členském státě dožadujícího orgánu, odmítnout pouze:

a) z důvodů stanovených v čl. 54 odst. 1 na základě posouzení dožádaným orgánem v souladu s prohlášením o osvědčených postupech, které se týká spolupůsobení tohoto odstavce s čl. 54 odst. 1 a které bude přijato postupem podle čl. 58 odst. 2;

b) z důvodů stanovených v čl. 54 odst. 2, 3 a 4, nebo

c) z toho důvodu, že dožádaný orgán již dožadujícímu orgánu poskytl informace o téže osobě povinné k dani na základě správního šetření provedeného před méně než dvěma roky.

Odmítne-li dožádaný orgán provést správní šetření podle druhého pododstavce z důvodů stanovených v písmenu a) nebo b), poskytne dožadujícímu orgánu přesto údaje o datu uskutečnění a hodnotě všech příslušných dodání zboží nebo poskytnutí služby, jež osoba povinná k dani uskutečnila v členském státě dožadujícího orgánu během uplynulých dvou let.“;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2017/2454 ze dne 5. prosince 2017, kterým se mění nařízení Rady (EU) č. 904/2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 1).

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Domnívají-li se příslušné orgány alespoň dvou členských států, že je nezbytné provést správní šetření částek uvedených v odst. 4 druhém pododstavci tohoto článku, a předloží-li společnou odůvodněnou žádost s uvedením údajů nebo důkazů svědčících o nebezpečí úniku nebo podvodu v oblasti DPH, dožádaný orgán neodmítne provést šetření, ledaže existují důvody uvedené v čl. 54 odst. 1 písm. b) a odst. 2, 3 nebo 4. Má-li dožádaný členský stát požadované informace již k dispozici, poskytne je dožadujícím členským státům. Nepovažují-li dožadující členské státy obdržené informace za uspokojivé, sdělí dožádanému členskému státu, aby dále pokračoval ve správním šetření.

Požaduje-li to dožádaný členský stát, účastní se správního šetření úředníci zmocnění dožadujícími orgány. Tato správní šetření se provádějí společně a probíhají pod vedením dožádaného členského státu a podle jeho právních předpisů. Úředníci dožadujících orgánů mají přístup do týchž prostor a k týmž dokumentům jako úředníci dožádaného orgánu a v rozsahu, v jakém to právní předpisy dožádaného členského státu povolují jeho úředníkům, mohou vyslechnout osoby povinné k dani. Kontrolní pravomoci úředníků dožadujících orgánů jsou vykonávány výhradně za účelem provedení správního šetření.

Pokud dožádaný členský stát nepožádal o úředníky z dožadujících členských států, mohou být úředníci z kteréhokoli dožadujícího členského státu přítomni při správním šetření a vykonávat pravomoci stanovené v čl. 28 odst. 2, jsou-li splněny podmínky stanovené vnitrostátním právem dožádaného členského státu. Úředníci z daných dožadujících členských států musí v každém případě být přítomni pro účely konzultace.

Musí-li být úředníci dožadujících členských států účastni nebo přítomni, provádí se správní šetření pouze tehdy, pokud je tato účast nebo přítomnost pro účely správního šetření zajištěna.“

2) V článku 13 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Informace se předávají prostřednictvím vzorových formulářů s výjimkou případů uvedených v článku 50 nebo konkrétních případů, kdy příslušné orgány považují jiné bezpečné způsoby za vhodnější a dohodnou se na jejich použití.

Komise vzorové formuláře přijme prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“

3) Článek 17 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„f) informace, které shromažďuje podle čl. 143 odst. 2 písm. a) a b) směrnice 2006/112/ES, včetně země původu, země určení, kódu zboží, měny, celkové částky, směnného kurzu, položkové ceny a čisté hmotnosti.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme technické podrobnosti týkající se automatizované žádosti vztahující se k informacím uvedeným v odst. 1 písm. a) až f) tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů určí datové prvky informací uvedených v odst. 1 písm. f) tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“

4) Článek 21 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Každý členský stát poskytne svým úředníkům, kteří kontrolují plnění požadavků stanovených v čl. 143 odst. 2 směrnice 2006/112/ES, přístup k informacím uvedeným v čl. 17 odst. 1 písm. a) až c) tohoto nařízení, k nimž jiné členské státy poskytují automatizovaný přístup.“;

b) v odstavci 2 se písmeno e) mění takto:

i) body i) a ii) nahrazují tímto:

„i) přístup je poskytován v souvislosti s vyšetřováním podezření z podvodu nebo má podvod odhalit;

ii) přístup je poskytován prostřednictvím kontaktního úředníka Eurofiscu uvedeného v čl. 36 odst. 1, který má osobní uživatelskou identifikaci pro elektronické systémy umožňující přístup k těmto informacím.“;

ii) bod iii) se zrušuje;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„2a. Z informací uvedených v čl. 17 odst. 1 písm. f) musí být přístupné tyto:

a) identifikační čísla pro účely DPH přidělená členským státem, který dostává informace;

b) identifikační čísla pro účely DPH dovozce nebo jeho daňového zástupce, který zboží dodává osobám s identifikačním číslem pro účely DPH uvedeným v písmenu a) tohoto odstavce;

c) země původu, země určení, kód zboží, celková částka a čistá hmotnost dovezeného zboží s následným dodáním zboží uvnitř Společenství od každé osoby uvedené v písmenu b) tohoto odstavce každé osobě, která má identifikační číslo pro účely DPH uvedené v písmenu a) tohoto odstavce;

d) země původu, země určení, kód zboží, měna, celková částka, směnný kurz, položková cena a čistá hmotnost dovezeného zboží s následným dodáním zboží uvnitř Společenství od každé osoby uvedené v písmenu b) tohoto odstavce každé osobě, která má identifikační číslo pro účely DPH přidělené jiným členským státem, za těchto podmínek:

i) přístup je poskytován v souvislosti s vyšetřováním podezření z podvodu nebo má podvod odhalit,

ii) přístup je poskytován prostřednictvím kontaktního úředníka Eurofiscu uvedeného v čl. 36 odst. 1, který má osobní uživatelskou identifikaci pro elektronické systémy umožňující přístup k těmto informacím.

Hodnoty podle písmen c) a d) prvního pododstavce se vyjadřují v měně členského státu, který poskytl informace, a vztahují se ke každé položce zboží na celním prohlášení.“;

d) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví praktická opatření týkající se podmínek uvedených v odst. 2 písm. e) tohoto článku, aby mohl členský stát poskytující informace identifikovat kontaktního úředníka Eurofiscu přístupujícího k informacím. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“;

e) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví praktická opatření týkající se podmínek uvedených v odst. 2 písm. e) a v odst. 2a písm. d) tohoto článku, aby mohl členský stát poskytující informace identifikovat kontaktního úředníka Eurofiscu přístupujícího k informacím. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“

5) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 21a

1. Každý členský stát poskytne příslušnému orgánu kteréhokoli jiného členského státu automatizovaný přístup k těmto informacím týkajícím se vnitrostátních registrací vozidel:

a) identifikačním údajům o vozidlech;

b) identifikačním údajům týkajícím se majitelů a držitelů vozidla, na jejichž jméno je vozidlo registrováno, jak je vymezeno právem členského státu registrace.

2. Přístup k informacím uvedeným v odstavci 1 se poskytne za těchto podmínek:

- a) je poskytován v souvislosti s vyšetřováním podezření z podvodu v oblasti DPH nebo má podvod v oblasti DPH odhalit;
- b) je poskytován prostřednictvím kontaktního úředníka Eurofiscu uvedeného v čl. 36 odst. 1, který má osobní uživatelskou identifikaci pro elektronické systémy umožňující přístup k těmto informacím.

3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví datové prvky a technické podrobnosti týkající se automatizované žádosti vztahující se k informacím uvedeným v odstavci 1 tohoto článku a praktická opatření týkající se podmínek uvedených v odstavci 2 tohoto článku, aby mohl členský stát poskytující informace identifikovat kontaktního úředníka Eurofiscu přístupujícího k informacím. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“

6) Článek 24 se nahrazuje tímto:

„Článek 24

Jestliže si příslušné orgány členských států pro účely článků 17 až 21a vyměňují informace elektronickými prostředky, učiní veškerá opatření nezbytná k zajištění souladu s článkem 55.

Členské státy odpovídají za veškerý vývoj svých systémů, který je nezbytný pro umožnění výměny informací za využití sítě CCN/CSI nebo jakékoli jiné obdobné zabezpečené sítě využívané k výměně informací uvedených v článku 21a elektronickými prostředky.“

7) Název kapitoly VII se nahrazuje tímto:

„PŘÍTOMNOST V PROSTORÁCH SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ A BĚHEM SPRÁVNÍCH ŠETŘENÍ A SPOLEČNĚ PROVÁDĚNÁ SPRÁVNÍ ŠETŘENÍ“.

8) Článek 28 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Na základě dohody mezi dožadujícími orgány a dožádaným orgánem a v souladu s podmínkami stanovenými dožádaným orgánem se mohou úředníci zmocnění dožadujícími orgány účastnit v souvislosti se shromažďováním a výměnou informací podle článku 1 správních šetření prováděných na území dožádaného členského státu. Tato správní šetření, která úředníci dožadujících orgánů a dožádaného orgánu provádějí společně, probíhají pod vedením dožádaného členského státu a podle jeho právních předpisů. Úředníci dožadujících orgánů mají přístup do týž prostor a k týmž dokumentům jako úředníci dožádaného orgánu a v rozsahu, v jakém to právní předpisy dožádaného členského státu povolují jeho úředníkům, mohou vyslechnout osoby povinné k dani.

Pokud to právní předpisy dožádaného členského státu povolují, vykonávají úředníci dožadujících členských států stejné kontrolní pravomoci, jako jsou kontrolní pravomoci svěřené úředníkům dožádaného členského státu.

Kontrolní pravomoci úředníků dožadujících orgánů jsou vykonávány výhradně za účelem provedení správního šetření.

Na základě dohody mezi dožadujícími orgány a dožádaným orgánem a v souladu s podmínkami stanovenými dožádaným orgánem mohou zúčastněné orgány vypracovat o šetření společnou zprávu.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Úředníci dožadujícího orgánu, kteří jsou přítomni v jiném členském státě v souladu s odstavci 1, 2 a 2a, musí být vždy schopni předložit písemné zmocnění, v němž je uvedena jejich totožnost a jejich úřední postavení.“

9) Článek 33 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. S cílem podpořit a usnadnit mnohostrannou spolupráci při boji proti podvodům v oblasti DPH se touto kapitolou zřizuje síť pro rychlou výměnu, zpracování a analýzu cílených informací o přeshraničních podvodech mezi členskými státy a pro koordinaci všech následných opatření („Eurofisc“).“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) písmena b) a c) se nahrazují tímto:

„b) provádějí a koordinují rychlou mnohostrannou výměnu a společné zpracování a analýzu cílených informací o přeshraničních podvodech v tematických okruzích, v jejichž rámci Eurofisc působí („pracovní oblasti Eurofiscu“);

c) koordinují práci kontaktních úředníků Eurofiscu podle čl. 36 odst. 1 zúčastněných členských států při reakci na obdržená varování a informace;“

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„d) koordinují ve zúčastněných členských státech správní šetření podvodů zjištěných kontaktními úředníky Eurofiscu podle čl. 36 odst. 1, aniž mají pravomoc požadovat, aby členské státy prováděly správní šetření.“

10) V článku 34 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy, které se rozhodly účastnit se některé pracovní oblasti Eurofiscu, se aktivně účastní mnohostranné výměny a společného zpracování a analýzy cílených informací o přeshraničních podvodech mezi všemi zúčastněnými členskými státy a koordinace všech následných opatření.“

11) Článek 35 se nahrazuje tímto:

„Článek 35

Komise poskytuje Eurofiscu technickou a logistickou podporu. Komise nemá přístup k informacím uvedeným v článku 1, které mohou být vyměňovány prostřednictvím Eurofiscu, s výjimkou okolností uvedených v čl. 55 odst. 2.“

12) Článek 36 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Kontaktní úředníci členských států určí z kontaktních úředníků Eurofiscu na omezenou dobu předsedu Eurofiscu.

Kontaktní úředníci členských států:

a) schvalují vytvoření a ukončení pracovní oblasti Eurofiscu;

b) prověřují veškeré záležitosti týkající se provozního fungování Eurofiscu;

c) přinejmenším jednou ročně posuzují účinnost a efektivitu fungování činností Eurofiscu;

d) schvalují výroční zprávu uvedenou v článku 37.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Kontaktní úředníci členských států účastní se činnosti v určité pracovní oblasti Eurofiscu („zúčastnění kontaktní úředníci Eurofiscu“) určí ze svého středu na omezenou dobu koordinátora pracovní oblasti Eurofiscu.

Koordinátoři pracovní oblasti Eurofiscu:

a) shromažďují informace získané od zúčastněných kontaktních úředníků Eurofiscu, jak se na tom dohodli účastníci dané pracovní oblasti, a zpřístupňují všechny informace ostatním zúčastněným kontaktním úředníkům Eurofiscu; tyto informace se vyměňují v elektronické podobě;

b) zajišťují, aby informace získané od zúčastněných kontaktních úředníků Eurofiscu byly zpracovávány a analyzovány společně s příslušnými cílenými informacemi o přeshraničních podvodech sdělenými nebo shromážděnými podle tohoto nařízení, jak se na tom dohodli účastníci dané pracovní oblasti, a zpřístupňují výsledky všem zúčastněným kontaktním úředníkům Eurofiscu;

c) poskytují zpětnou vazbu všem zúčastněným kontaktním úředníkům Eurofiscu;

d) předkládají kontaktním úředníkům členských států výroční zprávu o činnostech v dané pracovní oblasti.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„3. Koordinátoři pracovní oblasti Eurofiscu mohou požádat o příslušné informace Agenturu Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF). Za tímto účelem a jak se na tom dohodli účastníci dané pracovní oblasti, mohou koordinátoři těmto úřadům zasílat tolik informací, kolik je nezbytné k tomu, aby od nich dostali požadované informace.

4. Koordinátoři pracovní oblasti Eurofiscu zpřístupní informace obdržené od Europolu a OLAFu ostatním zúčastněným kontaktním úředníkům Eurofiscu; tyto informace se vyměňují v elektronické podobě.

5. Koordinátoři pracovní oblasti Eurofiscu zajišťují, aby byly informace získané od Europolu a OLAFu zpracovávány a analyzovány společně s příslušnými cílenými informacemi sdělenými nebo shromážděnými podle tohoto nařízení, jak se na tom dohodli účastníci dané pracovní oblasti, a zpřístupňují výsledky všem zúčastněným kontaktním úředníkům Eurofiscu.“

13) Článek 37 se nahrazuje tímto:

„Článek 37

Předseda Eurofiscu předkládá výboru uvedenému v čl. 58 odst. 1 výroční zprávu o činnostech ve všech pracovních oblastech.

Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme procesní pravidla týkající se Eurofiscu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“

14) V čl. 48 odst. 1 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Zjistí-li členský stát usazení, že osoba povinná k dani, která žádá o vrácení DPH podle článku 5 směrnice 2008/9/ES, v něm má daňovou povinnost, může ji požádat o souhlas s převedením vrácené DPH přímo tomuto členskému státu za účelem splnění neuhrazené daňové povinnosti. Pokud osoba povinná k dani s takovým převedením souhlasí, členský stát usazení informuje členský stát vrácení daně o částce, v souvislosti s níž byl souhlas získán, a členský stát vrácení daně tuto částku převede jménem osoby povinné k dani členskému státu usazení. Členský stát usazení informuje v souladu se svým vnitrostátním právem a správními postupy osobu povinnou k dani o tom, zda převedená částka představuje úplné nebo částečné splnění daňové povinnosti. Převedení vrácené DPH členskému státu usazení se však nedotýká práva členského státu vrácení daně vymáhat závazky, které v něm osoba povinná k dani má.

Je-li daňová povinnost v členském státě usazení zpochybněna, může členský stát usazení použít převedení vrácených částek se souhlasem osoby povinné k dani jako zadržovací opatření, pokud je v něm zajištěn účinný soudní přezkum.“

15) Název kapitoly XIII se nahrazuje tímto:

„VZTAHY S KOMISÍ A DALŠÍMI ORGÁNY, INSTITUCEMI A JINÝMI SUBJEKTY UNIE“.

16) V článku 49 se vkládá nový odstavec, který zní:

„2a. Členské státy mohou sdělovat OLAFu příslušné informace, aby mohl v souladu se svým mandátem zvážit vhodná opatření. Pokud byly tyto informace získány od jiného členského státu, může tento členský stát požádat, aby bylo předání informací vázáno na jeho předchozí souhlas.“

17) Článek 55 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Osoby pověřené Bezpečnostním akreditačním úřadem Komise mohou mít přístup k těmto informacím pouze tehdy, pokud je to nezbytné pro péči o elektronické systémy, které pro účely provádění tohoto nařízení provozuje Komise a využívají členské státy, a pro jejich údržbu a rozvoj.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Na veškeré uchovávání, zpracovávání a výměnu informací podle tohoto nařízení se vztahují nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 (*) a (ES) č. 45/2001 (**). Pro účely správného uplatňování tohoto nařízení však členské státy omezí rozsah povinností a práv uvedených v člácích 12 až 15, 17, 21 a 22 nařízení (EU) 2016/679. Tato omezení nepřekračují to, co je nezbytně nutné, aby byly chráněny zájmy uvedené v čl. 23 odst. 1 písm. e) uvedeného nařízení, zejména na to:

- a) aby příslušné orgány členských států mohly řádně plnit své úkoly pro účely tohoto nařízení, nebo
- b) aby nebylo bráněno úředním nebo právním šetřením, analýzám, vyšetřováním nebo postupům pro účely tohoto nařízení a aby nebylo ohroženo předcházení daňovým únikům a daňovým podvodům a jejich vyšetřování a odhalování.

Zpracovávání a uchovávání informací podle tohoto nařízení se provádí pouze pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1 tohoto nařízení a informace nesmějí být dále zpracovávány způsobem s uvedenými účely neslučitelným. Zpracovávání osobních údajů na základě tohoto nařízení pro jakékoli jiné účely, například komerční, se zakazuje. Doba uchovávání těchto informací je omezena na délku nezbytnou k dosažení uvedených účelů. Doby uchovávání informací uvedených v článku 17 tohoto nařízení se stanoví podle promlčecích lhůt stanovených v právních předpisech dotčených členských států, avšak nesmí být delší než deset let.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).“

18) V článku 58 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

19) Příloha I se zrušuje.

Článek 2

Změny nařízení (EU) 2017/2454

Článek 1 nařízení (EU) 2017/2454 se mění takto:

1) Bod 5 se nahrazuje tímto:

„5) V článku 17 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme technické podrobnosti týkající se automatizované žádosti vztahující se k informacím uvedeným v odst. 1 písm. a) až f) tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.““

2) Bod 8 se zrušuje.

Článek 3

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Ustanovení čl. 1 bodu 3 písm. a), b), a c), bodu 4 písm. a), c) a e) a bodů 5, 6 a 14 se použijí ode dne 1. ledna 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 2. října 2018.

Za Radu
předseda
H. LÖGER
